

HUN-REN Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézet

<https://sztaki.hun-ren.hu/aktualitasok/hirek/2024/elhunyt-csetverikov-dmitrij-hun-ren-sztaki-korabbi-tudomanys-tanacsadoja>

Elhunyt Csetverikov Dmitrij, a HUN-REN SZTAKI korábbi Tudományos Tanácsadója

2024. május 9.

Csetverikov Dmitrij, a HUN-REN SZTAKI korábbi Tudományos Tanácsadója, az ELTE Informatikai Kar Professzor Emeritusa, 2024. április 18-án elhunyt.

Dmitrij (legtöbbünknek csak Mitya) 1952. november 7-én született Leningrádban. Geológus Édesapja a Voronyezsi Állami Egyetem tanszékvezetője, Édesanyja ugyanott a Német nyelv és irodalom tanszék oktatója volt. Egyik Nagyapja repülőgéptervezőként szerzett hírnevet.

Mitya 1976-ban végezte el a Moszkvai Állami Egyetem elméleti fizika szakát, majd ugyanott hároméves aspirantúrát kezdett a Kvantumelmélet tanszéken. 1976-ban vette feleségül Balázs Júliát. Csak 1978-ban költözhetett át Magyarországra, családegyesítés okán, valószínűleg a Helsinki Egyezmény aláírását követő enyhültebb légkör eredményeként.

A tehetséges, magas szinten képzett kutató 1978 szeptemberében lépett be az akkori MTA SZTAKI-ba. Vámos Tibor csoportjába került, ahol nem csak az informatikai feladatok vonzották, hanem nagyon is tudta értékelni azt a szabad, demokratikus légkört, amely jellemző volt az egész intézetre és amely annyira hiányzott neki a Szovjetunióban. Elégedettséggel töltötte el, hogy Magyarországon soha nem találkozott ellenszenvvel az orosz származása miatt. Értékelte, hogy befogadták, megszerette az országunkat, sokat olvasott történelmünkről is, de közben persze élete végéig megmaradt erős kötődése az orosz nyelvhez, történelemhez és kultúrához.

Ütemesen haladt előre a tudományos ranglétrán. 1988-ban a Műszaki Tudomány kandidátusa címet nyerte el, 2004-től az MTA doktora, 2005-ben informatikai tudományok területén habilitált az ELTE-n. Mitya tevékenysége fokozatosan került át az ELTE-re, ahol egyetemi tanári kinevezést kapott, de 2022-es nyugdíjba vonulásáig fenntartotta SZTAKI-beli részmunkaidős állását, aminek megszűnte után is rendszeresen bejárt az intézetbe.

Mitya munkássága nemzetközi szinten is elismerést keltett. Az alakfelismerés, a számítógépes látás, a textúraelemzés területén végzett kutatására mintegy 5000 hivatkozás ismert.

Munkájában maximalista volt, a magas színvonalat megkövetelte mind saját magától, mind a kollégáitól. Zavarta a pongyolaság, a szakmaiatlanság, és ennek mindig őszintén hangot is adott, kritikáit bátran megfogalmazva akár magas szintű nemzetközi konferenciákon is. A szakmai problémákat tökéletesen átlátta, nagyon jó érzékkel tudta megragadni a lényegét és megfogalmazni a nehézségeket, még a saját szakterületétől távolabb álló témákban is. Ezt a képességét és tudását sikeresen kamatoztatta komoly nemzetközi pályázatok elbírálásakor, ahova ennek elismeréseként számos alkalommal meghívták.

Mitya úgy volt társasági lény, hogy bár kerülte a feltűnést, de valahogy mindig a középpontban találtuk. A dolgokról sajátosságok elképzelései és véleményei voltak, amivel nekünk, és magának is sokszor mutatott görbe tükröt. Ironikus humora gyakran színezte ki a komoly beszélgetések fonálát. Számára a tudományos kutatás inkább művészet volt, ami nélkül nem lehet létezni. Eredményei többnyire eredeti gondolatokat mutattak, amikre büszke volt, és szívesen mesélt róluk. Az utolsó pillanatig dolgozott, és értékes cikkei jelentek meg még tavaly is. Szerette a matematikailag komoly kihívásokat, elméleti téren mindig naprakész volt.

Mitya távozásával egy jelenség ment el közülünk, emlékét megőrizzük!

Búcsúztatására 2024. május 23-án, 9 órakor kerül sor a Farkasréti temetőben. (A család virág gyanánt sírra ültethető palántát javasol.)

